

Vismantas Zubka
Pasvalio 2-oji vid. m-la
Vb klasė

ŽALIOJO ŠALTINIO DRAKONAS

Fantastinė novelė

Vieną rudens dieną, tuoj po pamokų, su klasioku Mariumi patraukėme paupiu prie Žaliojo šaltinio. Jis mums atrodė paslaptingas, visada ^{veikią} ~~traukė~~. Žincjome, kad nuo jo tęsiasi daugybė urvų, išsiraizgiusių po miestu.

Diena buvo žvarbi. Marius turėjo degtukų ir mes nutarėme susūkurti laužą. Benešdami šakas pastebėjome, kad tamsus šaltinio vanduo ky-la. Į nosis tvoskė sieros dvokas. Staiga iš vandens išniro didžiulė driežo galva išsprogusiomis geltonomis akimis. Jos raudoni nasrai buvo pilni dantų. Pabaisa, kabindamasi letenomis į akmenis, ėmė ropštis lauk. Visas jos kūnas buvo padengtas žaliais žvyneis, ant nugaros stirksojo keturi didžiuliai spygliai. Mane nukrėtė šiurpas. Drakonas suriaumojo, suplakė į žemę ilga uodega. Apimtas siaubo pasisukau ir puolėiu bėgti į viršų. Marių, matyt, sustingdė drakono žvilgsnis, nes jis negalėjo pajudėti iš vietos. Atsigrėžęs pamačiau, kad Marius nebėra. Supratau, kad drakonas jį prarijo. Kiek įkabindamas pasileidau Kalno gatvė. Girdėjau, kaip pabaisa šnopuoja iš paskos. Pasislėpiau už medžio ir stebėjau, kaip ji šliaužia, ropoja tilto link. Įdomu, kas gi drakoną pažadino? Pakelyje drakonas prarijo paštininką su dviračiu, tvojo su uodega ir apvertė automobilį. Išlindau iš slėptuvės ir nusekiau pabaisai iš paskos, ligi pat Vytauto aikštės. Žmonės pagavo siaubas, apėmė panika. O drakonas prirėpliojo prie parduotuvės vitrinos ir įsistebeilijo į savo atvaizdą stikle. Slapta tikėjausi, jog jis nusižudys savo žvilgsniu, bet nieko neįvyko.

- Policija ! Kur policija? - šaukė žmonės. - O, kokia šlykšti baidyklė!

Tuo metu pasigirdo policijos sirenos. Po akimirkos į aikštę įlėkė automobilis. Drakonas pašiausė dyglius, suriaumojo. Jo piktas žvilgs-

nis sustingdė policininkus. Drakonas pakėlė savo sunkią leteną ir suknežino automobilį. Smalsumo genamas, aš, matyt, prislinkau prie pabaisos pernelyg arti. Jos žvilgsnis mane irgi sustingdė. Švystelėjo ilgas raudonas liežuvis, ir įtraukė mane į nasrus. Po akimirkos jau kapo nojausi drakono pilve. Ten buvo tamsu ir trošku.

-Gelbėkite !- išgirdau Mariaus balsą. Po to kažkas žybtelėjo, suvirpėjo maža liepsnelė. Tai Marius laikė degtuką. Jis stovėjo ant laiškanešio dviračio, šalia plūduriavo jo odinis krepšis.

-Tai aš, Mariau, pašviesk,- tariu pakeldamas varvantį krepšį. Greitai jį atsegiau. Pažiro laikraščiai ir laiškai. Dauguma jų buvo sausi.- Sugalvojau, kaip mums išsigelbėti... Reikia uždegti popierius. Drakonas ims springti dūmais kaip neprityręs rūkorius ir mus išspjaus.

-Pabandykime,- nusišluostęs ašaras, sutiko Marius. Jis užžiebė degtuką, o aš prikišau laikraščių pluoštą. Pliūptelėjo liepsna, parūko dūmai. Prikišau deglą prie skrendžio sienos. Drakonas, matyt, pajuto skausmą, nes puolė bėgti. Mus ėmė blaškyti, net laiškanešys atsigavo ir suvaitojo. Staiga pargriuvau, deglas iškrito man iš rankų ir užgeso. Mus vėl apgaubė tamsa. Tą akimirką mano galvoje gimė nauja mintis.

- Ei, Mariau,- sušukau,- pabandykime ropštis gerkle aukštyn. Greičiau!

Puoliau rėplioti pirmas, Marius iš paskos. Buvo sunku-kojos slydo seilėmis, bet mes vis tiek pamažu slinkome šviesos link. Staiga ant mūsų pasipylė picos, duonos kepalai, dešros, buteliai su vaisvandeniais. Matyt, dingtelėjo, drakonas išilaužė į parduotuvę. Net nepajutome, kaip vėl atsidadūrėme skrendžio dugne. Iš nevilties pravirkome. Kvėpuoti darėsi vis sunkiau, supratome, kad greitai užtrokšime. Marius dar turėjo degtukų, bet jie buvo sušlapę ir nedegė. Mus apėmė siaubinga baimė. Marius apalpo, man irgi ėmė svaigti galva.

- Gelbėkit,- sušvokščiau,- man baisu, mama... Man baisu ...

Kai atsipeikėjau, pasijutau gulįs ligoninės palatoje. Šalia lovos sėdėjo mama ir glostė man galvą. Langas už jos nugaros buvo praviras.

-Viskas baigėsi, sūneli,- pasakė švelniu balsu, nusišypsavo.- Drakonas tiek visko prisirijo, kad jį supykino ir ... Marius jau namuose.

- Kur tas pabaisa dabar?,- paklausiau.

- Vėl grįžo snausti į požeminius urvus,- atsakė mama. Tą akimirką pro langą įlindo didžiulė žvynuota letena su ilgais nagais ...

Užsimerkiau.

Vismantas Zubka
Pasvalio 2-OJI vid.
Vb klasė

Raganų medžiotojas

Fantastinė novelė

Pasvalio antroji- pankų mokykla,
langai išdaužyti, rankenų nėra.
Kotletai pasenę - trisdešimt dienų,
"Klaipėda" pabrango, "Astros" nerūkau,
pap parap lia lia —

Žingsniuodamas pėsčiųjų tiltu, dainavo ketvirtokas Linas. Jis "nusiplovė" iš pamokų ir jam buvo linksma. Linas nusileido prie upės ir melduose paslėpė kuprinę. Įsikišo rankas į džinsų kišenes ir švilpudamas patraukė Biržų gatve. "Mokslai nepabėgs, bet raganos gali pasislėpti" - galvojo berniukas. Mat linui niekaip iš galvos neišėjo Roaldo Dahlo knyga "Raganos". Ją perskaitęs, Linas sužinojo, kaip atpažinti raganas. Pasirodo, jos jau nebegyvena trobelėse, pastatytose ant vištos kojos pelkėse ar girioje, o persikėlė į miestus. Bet ir čia raganos gaudo ir valgo vaikus. Šiuolaikinės raganos mūvi ilgas pirštines, kad nesimatytų ilgi, riesti nagai. Jų liežuvis mėlynas, bet kai kalba, jo nepamatysi. Mėlynos ir raganų seilės, bet, kaip žinia, moterys nesispjaudo. Užtat miesto raganos nešioja ant galvų perukus, kad nesimatytų jų plikos, apšaušę galvos, todėl jos dažnai kasosi, gremžia pakaušius.

Linas apsidairė ir pamatė Dahlo aprašytą senę. Berniukas net išplėtė akis. Įdėmiai dairydamosi, senė kulniavo kita gatvės puse. Paskui pasuko į vieną kiemą, kur žaidė dvi- ketverių ir šešerių - metų mergaitės. Tą keista moteris joms ir sako:

- Labas, mažylės... Eime su manimi, aš jums nupirksiu žaislų ir maišą saldainių.

- O aš nupilkis il ledų? - sušvebeldžiavo mažoji.

- Žinoma, tik greičiau greičiau eime, - senė paėmė patiklias mergaites už rankų ir nusivedė prie parduotuvės.

- Man dvi porcijas ledų ir du čiulpiamukus,- pasakė senė pardavėjai.
Na va, apsiprekinome, o dabar drošime pas mane į svečius ...

"Turiu jas sekti toliau ir sužinoti, kur ta bjauri ragana gyvena, o tada paskambinsiu policijai,"- nutarė Linas ir nusėlino trijulei iš paskos. Prie penkiaukščių nemo Vilties gatvėje, senė tarė:

- Štai ir atėjome, kąsneliai. O gyvenu aš penktame aukšte.

Lino akys nukrypo į viršų - buto langai buvo su grotomis ir tamsiomis užuolaidomis. Berniukas pažaukė, kol jos įeis į laiptinę, o po to nubėgo prie durų. Tuo metu, kai jas pravėrė, senė jau buvo trečiame aukšte. Ragana įsivedė mergaites į ~~unvą~~ butą ir kažkodėl paliko duris praviras. Apsidairęs ir sulėkęs kvapą, Linas šmurkštelėjo į vidų. Mergaitės su sene kalbėjosi virtuvėje. Prisėlinęs prie telefono, berniukas greitai surinko policijos numerį.

- Čia Linas, raganų medžiotojas,- sušnabždėjo berniukas.- Kuo greičiau atvažiuokit, ragana parsivedė dvi mergaites... Vilties trylika ar keturiolika, butas su grotomis lange ...

Tuo metu kažkas uždėjo Linui ant peties ranką. Berniukas krūptelėjo, ~~ji šnipinėjo iš kitos pusės.~~ ji nukrėtė šurpas.

- Šnipinėji, ką?-paklausė senė ir pasikasė pakaušį.

-Ne-e-e... a-a-aš tik no-no-riu paskambinti draugui...

- Ak, koks neklaužada... O ko taip bijai?

-Aš ne-ne-bijau, aš ...- sukemeno Linas. Jis visas virpėjo.

- Tuoju pabijosi, kai paversiu tave žiurkėnu. Galėsi gyventi stiklainyje... Tik kur nukišau tą savo Burtų knygą,- ragana užrakino duris ir piktai nusijuokė. Staiga pasigirdo policijos sirenos. "Aš išgelbėtas!"- nudžiugo Linas. Už durų kažkas sutrepsėjo. "Trrr trrrrr"- sučirškė skambutis, pasigirdo balsai: "Policija! Greičiau atidarykite duris!". Ragana rankose jau laikė Burtų knygą. Greitai ėmė ją vartyti, matyt, norėdama užburti ir policininkus. Bet nespėjo, nes policininkai išlaužė duris ir ją suėmė. Nieko nelaukdamas, Linas pastvėrė Burtų knygą ir išbėgo. ^{Berniukas} Jis pasislėpė melduose prie upės ir ėmė ieškoti burtažodžio, kuris paverstų jį labai protingu. Tada galėtų neiti į mokyklą ir įkurti "Raganų medžiotojų biurą". Vartydamas knygą, Linas dainavo: "Sudie, Pasvalio antroji-pankų mokykla..." Ištarė kažkokį užkeikimą tris kartus ir pavirto... didele žalia varle. Bet berniukas labai nenusiminė. "Kva-a-a, kva-a-a, kva-a-a"- sukurkė ir nušokavo ieškoti varlytės, kuri pabučiuotų jį tris kartus. Linas buvo girdėjęs, kad tai panaikina kerus.

Švietė saulė, paupiu stypčiojo gandras ...